

عنوان مقاله:

جایگاه و شرایط اهلیت اتباع خارجه در حقوق ایران، انگلیس و فرانسه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم اجتماعی، تربیتی علوم انسانی و روانشناسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معصومه عربی نوده - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزاد شهر

اکرم تاجیک - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه خوارزمی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر

خلاصه مقاله:

اهلیت در حقوق بین الملل ایران در دو ماده 6 و 7 قانون مدنی در اردیبهشت ماه 1307 در مقدمه جلد اول وضع شده است و دیگر به هنگام تصویب کلیات جلد دوم قانون در بهمن 1313 که طی آن دو ماده 961 و 962 درباره حقوق تمتع بیگانگان در ایران تعیین تکلیف گردیده است و همچنین اهلیت در ماده 190 قانون مدنی ایران بیان شده که یکی از شرایط اساسی صحت معاملات می باشد. به همین دلیل است که در خیلی کشورها اهلیت را تابع قانون حاکم بر قرارداد تلقی نموده اند. از جهت اسلوب تعارض قوانین ایران بدان گونه که در ماده 7 تعیین گردیده تعیین اهلیت شخص بسته به چگونگی حکم در این باره در قانون کشور متبوع او است. و چون بر قاعده ی منعکس در ماده ی 962 به صورت استثنا افزوده شده و برآن استثنا هم مستثنایی وارد گردیده برای تعیین این که کدام قاعده اعمال می شود قضیه مستلزم توصیف است. در انگلستان قانون صالح درباره اهلیت قانون اقامتگاه یا قانون محل وقوع معامله یا قانون مناسب که تعیین آن با توجه به جهات عینی قضیه صورت گرفته دانسته اند. در انگلستان سیستم کامن لو پذیرفته شده است. در حقوق فرانسه نیز اهلیت و عدم اهلیت اشخاص تابع قانون ملی آنان است. رویه ی قضایی فرانسه ارایی که صادر کرده اند به موجب آن اهلیت بیگانگان در صورتی تابع قوانین ملی آنان است که اجرای آن قوانین موجب تضرر به اتباع فرانسه نگردد.

کلمات کلیدی:

اهلیت، اتباع خارجه، حقوق، تابعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/676636>

